

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

867/0

**Pozměňovací návrh poslance Zbyňka Stanjury k vládnímu návrhu zákona,
kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění
pozdějších předpisů, a zákon č. 242/2016 Sb., celní zákon, ve znění
pozdějších předpisů**

(sněmovní tisk 867)

V části první (Změna zákona o dani z přidané hodnoty) se na konec článku II (Přechodná ustanovení) doplňuje bod 7, který zní:

„7. U provozovatele vysílání ze zákona podle zákona upravujícího provozování rozhlasového a televizního vysílání se při výpočtu odpočtu daně v poměrné výši do 31. prosince 2024 použije § 75 odst. 1 věta poslední zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 80/2019 Sb.“.

Odůvodnění:

Předložený pozměňovací návrh nepřináší pro veřejnoprávní vysílatele nic nového, pouze ponechává v platnosti ustanovení, které bylo do zákona o DPH implementováno novelou účinnou od 1. 7. 2017.

Česká televize a Český rozhlas jsou ve výjimečném postavení ve srovnání s ostatními ekonomickými subjekty. Na jedné straně mají úkoly a povinnosti dané zákonnými předpisy, na straně druhé jsou běžnými producenty a výrobci obsahu televizního a rozhlasového vysílání, v případě České televize i filmové tvorby. Na straně výstupů je televizní a rozhlasové vysílání z podstaty věci nedělitelné, protože nelze samostatně vysílat a oceňovat obchodní sdělení bez kontextu celého programového vysílání. V důsledku toho nelze zcela jednoznačně určit přesnou výši, v jakém poměru veřejnoprávní vysílatelé využívají přijatá zdanitelná plnění pro činnosti, u nichž jim vzniká nárok na odpočet daně a pro činnosti, u nichž nárok na odpočet nemají. V podobné situaci není žádný jiný daňový subjekt a z toho pak vyplývá i zúžený pohled finanční správy na způsob krácení nároku na odpočet daně veřejnoprávních vysílatelů. Je třeba připomenout, že finanční správa v průběhu let měnila svůj výklad příslušných ustanovení zákona o DPH a dosud vede s veřejnoprávními vysílateli soudní spory ohledně nároku na odpočet daně za většinu zdaňovacích období až do 1. 7. 2017, kdy byla pro tyto vysílatele v zákoně o DPH stanovena pravidla výpočtu kráceného nároku na odpočet DPH.

Důvodem předloženého pozměňovacího návrhu je tedy udržení stávající úpravy, která zajišťuje právní jistotu pro veřejnoprávní vysílatele v České republice v oblasti daně z přidané hodnoty a s tím spojené možnosti dostatečně dopředu plánovat službu veřejného vysílání a alokovat finanční prostředky. Bez jasných pravidel stanovených zákonem reálně hrozí opakování situace z doby před 1. 7. 2017, kdy Česká televize i Český rozhlas byly vystaveny zdlouhavým sporům s finanční správou, které trvají doposud. Navržené přechodné ustanovení poskytne zúčastněným stranám dostatečný časový prostor pro nalezení dlouhodobého řešení.

Závěrem je třeba uvést, že pozměňovací návrh není v rozporu s právem EU, jak dokládají konkrétní rozsudky Soudního dvora EU. Z nich vyplývá, že směrnice o společném systému DPH žádným způsobem neomezuje členské státy v úpravě stanovení nároku na odpočet v podobných případech, za předpokladu zachování základních principů DPH.

V Praze dne 23.3.2021